

Dosarul nr. 2ra-1161/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana – A. Spoială,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru,

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Victor Saranciuc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Saranciuc
împotriva Inspectoratului de Poliție Ciocana, Direcției Asistență Socială sect. Ciocana și
Procuraturii sect. Ciocana cu privire la încasarea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 19 decembrie 2017, prin care
s-a respins apelul declarat de către Victor Saranciuc, s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Ciocana din data de 13 februarie 2017,

CONSTATĂ:

La 05 decembrie 2016 Victor Saranciuc s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Ciocana, Direcției Asistență Socială sect.
Ciocana și Procuraturii sect. Ciocana cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă
de 25 000 lei de la fiecare.(f.d. 4-5)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că din anul 2005 este invalid de gradul I
și se deplasează cu ajutorul fotoliului rulant. În adresa Inspectoratului de Poliție Ciocana
și Procuraturii sect. Ciocana a fost depuse plângeri împotriva lucrătorilor medicali, care
nu i-au acordat asistență medicală cuvenită. Pentru a lua cunoștință cu acțiunile
întreprinse de organele respective trebuia să se deplaseze și să intre cu fotoliul rulant în
sediul lor, dar a fost imposibil. Totodată, reclamantul susține că pentru a i se oferi
ajutorul material, compensații ca invalid, scaun cu rotile etc., care i se cuvin, nu doar o
singură dată urma să se deplaseze la Direcția Asistență Socială Ciocana, însă, de
asemenea, nu reușește să intre în sediul dat. Motivul pentru care nu are acces liber în
incinta autorităților publice și anume în Inspectoratul de Poliție Ciocana, Direcția
Asistență Socială Ciocana, cât și în Procuratura sect. Ciocana este faptul că pentru
persoanele cu dezabilități nu există căi de acces amenajate, care să le asigure accesul în
instituțiile indicate. Reclamantul menționează că, fiind în fotoliul rulant și neavând acces
de a intra în sediul acestor instituții, i se îngreșează accesul liber la serviciile disponibile

publicului, manifestată prin lipsa acomodării rezonabile. Astfel, la 01 octombrie 2015 a depus la Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității o plângere pe faptul lipsei condițiilor privind acomodarea rezonabilă a căilor de acces în Inspectoratul de Poliție Ciocana și în Procuratura sect. Ciocana, iar la 26 octombrie 2015 a mai depus plângere similară pe faptul lipsei condițiilor privind acomodarea rezonabilă a căii de acces în Direcția Asistență Socială sect. Ciocana, aceste două plângeri fiind conexe într-o procedură. În urma examinării plângerilor de către Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, s-a stabilit că faptele expuse în ambele plângeri reprezintă discriminare pe criteriul de dizabilitate, manifestată prin lipsa acomodării rezonabile, după cum este definit în art. 1,2 coroborate cu art.8 lit. a) și lit. c) din Legea nr.121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității. Reclamantul indică că lipsa obiectelor amenajate, neasigurarea adaptării rezonabile de către pârâți a avut un efect emoțional negativ asupra stării lui sufletești și psihice, ceea ce este inadmisibil în cazul maladiei de care suferă. Indică, că deși este invalid de gradul I și este dependent de scaunul cu roțile, dorește să se descurce de unul singur și ar fi putut să se descurce, dacă ar fi asigurată adaptarea rezonabilă. Dependența permanentă de ajutorul cuiva face ca el să-și reamintească de fiecare dată de faptul că este invalid, fapt ce-i lezează onoarea proprie, îl jignește sufletește și îl face să se simtă umilit.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din data de 13 februarie 2017 s-a respins acțiunea înaintată de Victor Saranciuc. (f.d. 44,51-53)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 19 decembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Victor Saranciuc, menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din data de 13 februarie 2017. (f.d.99, 100-112)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 24 aprilie 2018 Victor Saranciuc a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu trimiterea cauzei la rejudicare.(f.d. 115)

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept procedural. Consideră că urma să fie atras în proces Ministerul Justiției, care în temeiul Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești este organul care reprezintă statul în instanțele de judecată. Mai indică că instanțele în dispozitivul hotărârilor adoptate nu au indicat motivul respingerii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 decembrie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 12 martie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește. (f.d. 113)

În aceste circumstanțe recursul, depus de Victor Saranciuc la 24 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Victor Saranciuc, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Victor Saranciuc indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.(1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Victor Saranciuc asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Victor Saranciuc și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Victor Saranciuc inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Victor Saranciuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas